

23. И когато дойде той въ храмъ-тъ, та поучаваше, дойдохъ при него първосвещеници-тъ и старѣйшини-тъ на народа, и казувахъ: Съ коіж власть правишъ това? и кой ти даде тѣзи власть?

24. А Иисусъ отговори и рече имъ: Ще ви попыtamъ и азъ еднъ думъ, коіжто ако ми кажете, и азъ ще ви кажѫ съ коіж власть правїж това.

25. Кръщеніе-то Йоанново отъ кждѣ бѣ? отъ небе-то ли, или отъ човѣцы-тѣ? и тѣ размысляхъ въ себе си, и думахъ: Ако речемъ: Отъ небе-то, ще ни рече: Защо прочее не повѣрувахте въ него?

26. Ако ли речемъ: Отъ човѣцы-тѣ; боимъ ся отъ народа; защото всички-тѣ иматъ Йоанна както пророкъ.

27. И отговорихъ на Иисуса и рекохъ: Не знаемъ. Рече имъ и той: Нито азъ ви казувамъ съ коіж власть правїж това.

28. Но какъ ви ся вижда? Нѣкой си човѣкъ имаше двама синове; и дойде при първый-тъ и му рече: Сынко, иди днесъ работи на лозіе-то ми.

29. А той отговори и рече: Не щѫ; но послѣ расказа ся и отиде.

30. Дойде и при вторый-тъ, и рече такожде. И той отговори и рече: Азъ ще идѫ, Господи; и не отиде.

31. Кой отъ двама-та стори па башъ си воліж-тѫ? Казуватъ му: Първый-тъ. Казува имъ Иисусъ: Истинѣ ви казувамъ че мытари-тѣ и блудници-тѣ надпрѣварятъ ви въ царство-то Божие.

32. Защото дойде при васъ Йоаниъ въ пѣть на правдѫ, и не повѣрувахте въ него; мытари-тѣ обаче и блудници-тѣ, повѣрувахъ въ него; а ви като видѣхте това, не ся расказахте испослѣ да повѣрвате въ него.

33. Другъ притчъ чуйте. Имаше нѣкой си човѣкъ домовитъ, който насади лозіе, и огради го съ плетъ, и ископа въ него жлебъ, и съзила стѣлпъ, и даде го подъ наемъ на земледѣлцы, и отиде.

34. А когато наближи врѣме-то на плодове-тѣ, проводи слуги-тѣ си до земледѣлцы-тѣ да зематъ плодове-тѣ му.